

“Thuis had ik nog nooit gewassen, hier elke dag”

● Louis Scheers doet al jaren allerlei klusjes in en rond het sportcentrum. De laatste tijd doet hij ook de was. “Ik sta in voor de was van 29 voetbalploegen. Vijf dagen per week kom ik naar de club. Ik steek alles mooi per ploeg in een sporttas, zodat de was piekijf in orde is”, legt Louis bescheiden uit.

“Hoe ik in deze job verzeild ben geraakt? Tja, ze hebben het me

gevraagd en ik wilde wel helpen. Thuis had ik nog nooit gewassen, maar hier doe ik het elke dag met veel plezier. Ik kan door een ziekte van vroeger niet meer gaan werken en op deze manier heb ik een nuttige bezigheid. Naast het wassen plaats ik ook sponsorborden en doe ik allerlei kleine klusjes. Ik help waar ik kan”, zegt de vriendelijke vrijwilliger.

Zijn engagement voor de ploeg

beperkt zich niet tot het wassen van de truitjes. “Ik volg alle matches van onze eerste ploeg. Nu we promoveren, blijf ik kalm. Dat zit in de natuur van de Heistenaars. Onze supporters zijn geen hevige lawaaimakers, maar ze houden hun voeten op de grond. Dan hoeven we achteraf niet verlegen te zijn als het toch niet zou lukken. Maar ik heb er vertrouwen in dat we ons handhaven in derde.”

Dankzij Louis Scheers (62) speelt KSK Heist steeds in schone truitjes.

“Ik blijf dit doen tot ik niet meer kan”

● Willy Peeters is al 48 jaar ononderbroken gerechtigd correspondent van de club. “Dat wil zeggen dat ik instaat voor alle administratie en formulieren voor de voetbalbond. Dat is een hele klus, maar iemand moet het doen”, vertelt Willy.

Zo’n tijdrovende job is enkel mogelijk als je de clubkleuren diep in je hart draagt. “Ik ben gek op deze club. Ik heb in al die tijd geen wedstrijd gemist. Op de dag van de

plechtige communie van een van mijn kinderen ben ik zelfs nog even weggelopen van het feest om als ploegafgevaardigde een wedstrijdblad in te vullen voor een match in Kontich. Voetbal kijken is mijn leven. Ik kan het niet missen”, zegt hij.

In al die jaren zag Willy het spel ingrijpend veranderen. “Alles gaat nu veel sneller en harder. Maar onze club heeft zich kunnen aanpassen. Dat we nu weer stijgen naar derde

klasse, is de kroon op vele jaren werk. Daar doe je het allemaal voor”, zegt Willy, terwijl hij een handgeschreven document afgeeft van alle eindstanden van de club van de voorbije vijftig jaar. Het document is tot in de puntjes verzorgd: naar verluidt het handelsmerk van Willy.

“Hoe lang ik dit nog blijf doen? Tot ik niet meer kan. Vrijwilligers zijn een zeldzaam ras aan het worden, maar op mij kunnen ze rekenen.”

Willy Peeters (72) neemt al 48 jaar de administratie op zich.

“Ik kon niet vieren, want ik moest nog gaan eten”

● Voorspraakwater Aimé D’Helft waren het erg aangename weken. “We zagen al lang aankomen dat we kampioen zouden worden, maar nu is het eindelijk zover”, zegt Aimé fier. Nochtans kon hij het kampioenenfeest niet helemaal meemaken. “Ik ontvang al twintig jaar de scheidsrechters voor en na de wedstrijd. Na de match ga ik met hen eten. Zo heb ik al aan tafel gezeten met alle grote scheidsrechters van ons land. Toen het feest in alle hevigheid losbarstte,

had ik dus nog een taak te vervullen. Maar na het etentje ben ik natuurlijk komen meevieren”, lacht Aimé.

“Ik ben in het voetbal gerold omdat ik via het bedrijfsleven vaak in de business seats van Anderlecht kwam. Daar heb ik de voetbalmicrobe opgedaan. Na enkele jaren vroegen ze mij dan om een handje toe te steken bij Heist”, legt hij uit. De 72-jarige brengt heel wat tijd door op de terreinen in de Lostraat. “Ik ben hier elke dag. Ik doe de public

relations en hou de accommodatie in de gaten. Deze club is een echte passie voor mij.”

Net als zijn collega-vrijwilligers is de pr-man er rotsvast van overtuigd dat Heist een vaste waarde kan worden in de derde hoogste voetbalreeks van het land. “Van 1987 tot 1994 hebben we al eens in derde gespeeld. We staan voor mooie jaren.”

Aimé D’Helft (72) verzorgt de public relations bij KSK Heist.